Exekuce na nárok fideikomissního substituta se připouští?

Usnesením c. k. obchodního soudu v Praze byla žádost za povolení exekuce nuceným zřízením práva zástavního ve více vložkách poz. knihy K. na substituční právo fideikomissarní pro paní K. K. ve vložkách těch poznamenané toho obsahu, že po smrti A. Š. připadne jí stejný podíl na dvou domech v K. s K. Č., M. P. a L. Š., pro vykonatelné pohledávání V. W. v P. per 295 K 50 h s přísl. proti K. K. zamítnuta a c. k. okresní soud na K. za poznamenání zamítnutí toho v dotyčných vložkách požádán,

poněvadž

nárok fideikomissarního substituta nemůže dříve, než týž dědictví nabude, býti předmětem exekuce. Právo tomuto substitutu přináležející jest nárokem podmíněným dle § 704. ob. z. obč., proto nemůže substitut, dokud nenastalo připadnutí substituce, nabýti dědictví.

Rekursu vymáhajícího věřitele c. k. vrch. zem. soud v království Českém vyhověl, žádanou exekuci povolil, útraty přisoudil a za výkon c. k. okres. soud na K. požádal z následujících

důvodů:

Soud rekursní nesouhlasí s náhledem soudu I. stolice, že nárok fideikomissarního substituta nemůže býti předmětem dříve, než týž dědictví nabude. Právo takové z exekuce vyňato není a ta okolnost, že jest podmíněné, exekuci nepřekáží, protože dle § 448. obč. z. každá věc může býti předmětem zástavy, která není z obchodu vyloučena. Útraty rekursu má nésti dlužnice dle §§ 41., 50. c. ř. s. a 78. ex. ř.

C. k. nejvyšší soud rozhodnutím ze dne 29. července 1912, č. j. R II 710/12, revisnímu rekursu nevyhověl z následujících

důvodů:

Právní vývody dovolací stížnosti, náleží-li na fideikomissarní právo K. K. nahlížeti jako na právo podmíněné (§ 696. ob. z. obč.), nebo jako pouze lhůtou vázané (§ 705. ob. z. obč.), jsou pro přítomný případ bez váhy. I podmíněná práva mohou býti předmětem exekuce. Snaží-li se s poukazem na ustanovení §u 448. ob. z. obč. z více ustanovení hmotného práva soukromého dovozovati, že zcizení neb zatížení práv čekatelských je nepřípustno, přehlíží se při tom, že předmětem zákonných předpisů, obírajících se touto látkou, je přece hlavně poměr dědice fiduciarního ku dědici substitučnímu a že mají za účel chrániti poslednějíšího proti dědici předem obmyšlenému. Nelze pochopiti, co by zákonodárce bylo mělo pohnouti, aby právo fideikomissarního substituta chránil v poměru k jeho věřitelům. Rov-

něž nelze pochopiti, pokud substituční dědic (dlužnice) má míti hmotný zájem na odporu proti exekuci, která beztak jen dle § 822. obč. z. je způsobilá svůj právní účinek jeviti a která stává se bezpředmětnou, nenastane-li případ substituce. Dovolací stížnost bylo tudíž zamítnouti jako neopodstatněnou. Dr. Worel.

Jakmile bylo manželství ***z viny obou manželů*** *od stolu a lože právoplatně rozvedeno, může manželka domáhati se placení výživného na manželi po rozumu dv. dekretu ze dne 4. května 1341, č. 531 s. sb. z. jen* ***cestou nespornou.*** *Prozatímné opatření dle § 382., č. 8 ex ř.* ***nemá tu již místa.***

Manželství manželů A. B. bylo právoplatně rozvedeno z viny obou manželů.

I vznesla nyní manželka B. žalobu na svého manžela A. o placení alimentů. Současně podala návrh na povolení prozatímného opatření dle § 382. č. 8. ex. ř. placením výživného. Prvý soudce tomuto návrhu vyhověl, druhá a třetí stolice jej zamítly. Tato z následujících

důvodů:

Ze spisů jde na jevo, že manželství žalobkyně s žalovaným bylo právoplatně rozvedeno od stolu a lože z viny obou manželů. V takovémto případě stanoví dv. dekret ze dne 4. května 1841, č. 531. sb. z. s., že se ponechává soudci, by na žádost manželčinu od případu k případu se zřetelem na veškeré poměry a na důvody slušnosti pro ni svědčící výjimečně manžela přiměl k poskytování slušné výživy. Toto řízení nezná rozdílu mezi prozatímním a konečným upravením této otázky o poskytování výživy, pročež návrh manželčin na poskytování prozatímní výživy během zahájeného sporu neodůvodněným se býti jeví. Tato poukazuje se spíše na toto řízení rázu nesporného.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 16. dubna 1913, č. j. R II 391/10.) Flieder.

Přehled rozhodnutí c. k. nejvyš. soudu v jiných časopisech uveřejněných:

Právník = P. — Právnické Rozhledy = P. R. — Allg. österr. Gerichtszeitung = G. Z. — Juristische Blätter = J. B. — Gerichtshalle = G. H. — Notariatszeitung = N. Z. — Příloha k min. věstníku = off. — Österreichisches Zentralblatt für die juristische Praxis = Z. Bl. — Österreichische Zeitschrift für Strafrecht = Z. Str. — Evidenzblatt für österreichische Gesetzgebung und Rechtsprechung = E. Bl. — Eisenb. R. = Österreichische Zeitschrift für Eisenbahnrecht. — Zpr. = Zprávy spolku českých advokátů v král. Českém v Praze. — Připojená čísla znamenají ročník a stránku přísl. časop., u min. věstn. běžná